

Marsall László

LOGIKAI BÖKKENŐ

El nem veszítettem, s meg nem találtam,
veszíthetetlen s nem található,
csak annyi sejthető, hogy létezik
a „most”-nak mondott tűhegy-pillanat
be-betömődő hasadékában.
Van-e *honnan*ja, és van-e *hová*ja,
Ha se így, se úgy nem kereshető,
S megszólalna-e, ha kérdezem?
Felfedezhető-e? vagy a kérdező,
ő volna *maga*, aki kérdezi?
Az elveszített s nem található?
Tű volna ő a szénakazalban?
A sosem volt, ám elpárolgó tő?
Most *Én* kérdezem, s vélem, hogy *vagyok*,
– még el nem vészett és található –,
nem lehetek hát véle azonos,
hiszen alig pár pillanatnyi most
választott el, hogy újra hamarost
kérdézzem a nem lelt elveszettet.
Szerkesztettem a logikai térben
jócskán csavaros ürge-labirintust?
Valahány szavam száraz és ropog,
s bár nem nekem szánt ugart művelek,
a tő gyökében tapogatgatok...

(Hítel, 2002/5.)